

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24Csp/234/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120211837
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Keresztényi
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7120211837.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Čisovskou vo veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 17 321 123, zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186 proti žalovanej: V. J., N.. X.X.XXXX, A. M. K., W. XX, zastúpenej: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, so sídlom v Prešove, Levočská 89, za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, v konaní o zaplatenie úrokov z úveru takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky zo zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011 vo výške 5,11 % ročne zo sumy 8.390,66 EUR (zostatok úverovej istiny) od 25.11.2014 až do zaplatenia, najdlhšie do 20.12.2031.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

III. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 9.2.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 8.519,42 EUR (pozostávajúcu z úverovej istiny vo výške 8.390,66 EUR, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 113,76 EUR a poplatku vo výške 15 EUR), úroku vo výške 5,11 % ročne zo sumy 8.390,66 EUR (úverová istina) od 25.11.2014 až do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 8.390,66 EUR (úverová istina) od 25.11.2014 až do zaplatenia, titulom dlhu zo zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011.

2. Žalobca sa tou istou žalobou taktiež domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 15.152,34 EUR (pozostávajúcu z úverovej istiny vo výške 12.532,67 EUR, kapitalizovaného úroku vo výške 380,28 EUR, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 1.753,09 EUR a poplatkov vo výške 486,30 EUR), úroku vo výške 4,63 % ročne zo sumy 12.532,67 EUR (úverová istina) od 25.11.2014 až do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 12.532,67 EUR (úverová istina) od 25.11.2014 až do zaplatenia, titulom dlhu zo zmluvy o úvere č. 702159 zo dňa 22.5.2012.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k.24 C 82/2015-199 zo dňa 25.4.2017 rozhodol tak, že:

- žalovaná je povinná zo zmluvy o úvere č. 702159 zo dňa 22.5.2012 zaplatiť žalobcovi sumu 11.926,13 EUR, kapitalizovaný úrok z omeškania (z omeškaných splátok do zosplatenia úveru) vo výške 7,10 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 12.044,13 EUR od 15.11.2013 do 29.6.2014, úrok z omeškania vo výške 8,15 % zo sumy 11.964,13 EUR od 30.6.2014 do 23.9.2014, úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 11.944,13 EUR od 24.9.2014 do 30.10.2014, úrok z omeškania

vo výške 8,05 % zo sumy 11.935,13 EUR od 31.10.2014 do 29.11.2014 a úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 11.926,13 EUR od 30.11.2014 až do zaplattenia, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

- v prevyšujúcej časti žalobu zamietol

- žalovaná je povinná zo zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011 zaplatiť žalobcovi sumu 5.898,40 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 25.11.2014 až do zaplattenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

- v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

- priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 50 %.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k.5 Co/404/2017 zo dňa 26.6.2018.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č.k.2 Cdo 115/2019 zo dňa 30.6.2020:

- zamietol dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2018 sp. zn. 5Co/404/2017 a rozsudku Okresného súdu Košice I z 25. apríla 2017 č. k. 24C/82/2015-199 vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol vo vzťahu k zmluve o úvere č. 702159 z 22. mája 2012

- zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2018 sp. zn. 5Co/404/2017 a rozsudok Okresného súdu Košice I z 25. apríla 2017 č. k. 24C/82/2015-199 vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol vo vzťahu k zmluve o úvere č. 700923 zo 14. decembra 2011 a vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie

- dovolanie žalovanej odmietol.

6. Dovolací súd vo vzťahu k výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu o zaplattenie úrokov vo výške 5,11 % ročne zo zostatku úverovej istiny od 25. novembra 2014 až do zaplattenia zamietol, uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to od otázky „či má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti“. Dovolací súd poznamenal, že otázka zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadrilo, absentovalo. Medzičasom však došlo dovolacím súdom k vyriešeniu nastolenej dovolacej otázky, preto dovolací súd posudzoval nastolenú právnu otázku v zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 písm. a/ O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie dovolacieho súdu 5 Cdo 42/2020 zo 16. júna 2020, v ktorom dovolací súd pri posúdení obdobnej otázky dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Podľa uvedeného rozhodnutia zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov; v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch však nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je potom nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane

veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprímerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

7. Po vrátení veci dovolacím súdom na ďalšie konanie ostala predmetom konania len tá časť nároku žalobcu, ktorá sa týka zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011, konkrétne nároku na zaplatenie úrokov vo výške 5,11 % ročne zo zostatku úverovej istiny (8.390,66 EUR) od 25.11.2014 (od dátumu zosplatenia úveru) až do zaplatenia, v ktorej súd prvej inštancie pôvodne žalobu zamietol. Výrok, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 5.898,40 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 25.11.2014 až do zaplatenia, týkajúci sa ostatných nárokov, vyplývajúcich z tejto zmluvy, nadobudol právoplatnosť.

8. Žalovaná namietala, nie je možné určiť ukončenie nároku na úroky z úveru dátumom konečnej splatnosti úveru a to z dôvodu, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru. Práve to je zmyslom účinkov vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, že všetky splátky sa subsumujú do jedného momentu, ktorý obsahuje aj úroky, ktoré mali byť zaplatené. Keby boli priznané úroky aj po zosplatení, išlo by o duplicitu. Mala za to, že sám Najvyšší súd SR dáva súdu v tomto smere voľnosť úvahy.

9. Skutkový základ pre posúdenie nároku, vyplývajúceho z tejto zmluvy o úvere súd ustálil na základe vykonaného dokazovania (výsluchom žalovanej a oboznámením predložených listinných dokladov) a z tohto vychádzal aj v ďalšom konaní po vrátení veci dovolacím súdom.

10. V konaní nebolo sporné, že sporové strany uzavreli dňa 14.12.2011 zmluvu o spotrebnom úvere č.700923, na základe ktorej žalobca (banka) poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 49.000 EUR. Žalovaná sa zaviazala, že poskytnutý úver v dohodnutom čase vráti, zaplatí úroky, poplatky a náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa tejto zmluvy a splní ďalšie záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Účelom úveru bola údržba nehnuteľnosti, resp. splatenie úverov na bývanie nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. XXXXX. Žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačne, inkasom zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, k 20.dňu príslušného mesiaca. Lehota splatnosti úveru bola dojednaná na 20 rokov (14.12.2031). Úroková sadzba bola dojednaná ako fixná, na 1 rok vo výške 4,79 % ročne s tým, že úroky patria veriteľovi z čerpaných a doposiaľ nesplatených nevrátených peňažných prostriedkov pred aj po splatnosti, ako aj, že vznikom povinnosti platiť úrok z omeškania povinnosť platiť dohodnuté úroky nezaniká. V článku 4 (Úročenie) sa zmluvné strany dojednali, že veriteľ je oprávnený zmeniť úrokovú sadzbu v závislosti od opatrení Národnej banky Slovenska, Európskej centrálnej banky a zmien a doplnení platných právnych predpisov a to jednostranným právnym úkonom, pričom zmenu úrokovej sadzby oznámi dlžníkovi písomne. Úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti.

11. V konaní nebolo tiež sporné, že žalobca listom žalobcu zo dňa 20.12.2011 oznámil žalovanej výšku anuitnej splátky spotrebného úveru - 319,66 EUR, dátum 1. anuitnej splátky - dňa 20.1.2012 a dátum konečnej splatnosti úveru - dňa 20.12.2031. Čerpanie úveru bolo realizované dňa 19.12.2011. Listom zo dňa 12.1.2013 žalobca žalovanej oznámil zmenu výšky anuitnej splátky úveru, v súlade s oznámením termínu uplynutia doby fixácie a vykonania zmeny úrokovej sadzby zo dňa 14.10.2012, s účinnosťou od dátumu najbližšej splatnosti novej anuitnej splátky. Výška pravidelnej mesačnej anuitnej splátky bola 328,10 EUR, dátum najbližšej splatnosti novej anuitnej splátky je 20.1.2013, výška úrokovej sadzby 5,11 % ročne.

12. Čo sa týka právneho posúdenia predmetnej zmluvy, súd s poukazom na § 1 ods.3 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, účel zmluvy a zabezpečenie záložným právom konštatoval, že išlo o úver, na ktorý sa zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Konštrukcia, ktorú súd použil pri právnom posúdení prvej zmluvy č.702159 zo dňa 22.5.2015, spočívajúca v sankcii za absenciu základnej obsahovej náležitosti zmluvy - výšky splátky úveru, t.j. že úver je bezúročný a bez poplatkov, teda na tento úver použiteľná nie je. Zmluvu preto súd posúdil podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

13. Podľa ust. § 261 ods.3 písm.d/ zák.č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti, zmluvy o úvere, zmluvy o kontrolnej činnosti, zasielateľskej zmluvy, zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku, zmluvy o tichom spoločenstve, zmluvy o otvorení akreditívu, zmluvy o inkase, zmluvy o bankovom uložení veci, zmluvy o bežnom účte a zmluvy o vkladovom účte.

14. Podľa ust. § 497 Obch.zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa ust. § 504 Obch.zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

16. Podľa ust. § 506 Obch.zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

17. Podľa ust. § 502 ods.1 Obch.zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

18. Podľa ust. § 503 ods.1,2 Obch.zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

19. Podľa ust. § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa ust. § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa ust. § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa ust. § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Ako už súd uviedol vyššie, Obchodný zákonník pre platnosť zmluvy o úvere nevyžaduje uvedenie údaju o výške splátky úveru priamo v zmluve. Zmluva o úvere bola podrobne koncipovaná a obsahuje všetky zákonom požadované obsahové náležitosti. V súlade so zmluvnými dojednaniami bola výška mesačnej anuitnej splátky úveru (319,66 EUR), vrátane splatnosti prvej splátky (20.2.2012) a konečnej splatnosti úveru (20.12.2031) žalovanej oznámená listom žalobcu zo dňa 20.12.2011, teda bezprostredne po uzavretí zmluvy o úvere. V súlade so zmluvnými dojednaniami, po oznámení termínu uplynutia doby fixácie a vykonania zmeny úrokovej sadzby bola zmenená výška mesačnej anuitnej splátky úveru (328,10 EUR), vrátane splatnosti prvej zmenenej splátky (20.1.2013) žalovanej oznámená listom žalobcu zo dňa 2.1.2013.

25. V konaní nebolo sporné, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru. Z výpisu z úverového účtu mal súd za preukázané, že žalovaná zaplatila prvých 15 splátok; 12 x po 319,66 EUR a 3 x po 328,10 EUR, spolu 4.820,22 EUR. Poslednú úhradu pred zosplatením úveru zaplatila dňa 20.3.2013. Žalovaná bola v omeškaní so zaplatením siedmich splátok, splatných v období od 20.4.2013 do 20.10.2013, preto žalobca postupoval v súlade s ust. § 506 Obch.zákonníka, keď ku dňu 14.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. po tom, čo bola žalovaná v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

26. Z výpisu z úverového účtu resp. prehľadu splátok je zrejmé, že žalovanou zaplatená suma 4.820,22 EUR bola započítaná na úroky vo výške 2.968,12 EUR a na úverovú istinu vo výške 1.852,10 EUR. Žalobca preto správne uviedol, že zostatok úverovej istiny bol ku dňu zosplatenia úveru vo výške 47.147,90 EUR (t.j. 49.000 EUR mínus zaplatená istina 1.852,10 EUR) a že dlh na úrokoch z úveru bol ku dňu zosplatenia vo výške 1.591,85 EUR. Vo vzťahu k obrane žalovanej, že zaplatila viac ako len sumu 4.820,22 EUR je potrebné dodať, že žalobca pri výpočte dlhu ku dňu vykonania dražby odpočítal aj sumu 203 EUR, ktorú žalovaná zaplatila po zosplatení úveru nasledovne: dňa 30.6.2014 zaplatila sumu 165 EUR, dňa 24.9.2014 sumu 20 EUR, dňa 31.10.2014 sumu 9 EUR a dňa 30.11.2014 sumu 9 EUR. Uvedené vyplýva z prehľadu splátok úveru.

27. Súd mal ďalej za preukázané, že spolu s úverovou zmluvou zmluvné strany uzavreli aj zmluvu o záložnom práve, predmetom ktorej bolo zabezpečenie pohľadávky žalobcu z predmetnej úverovej zmluvy. Predmetom zálohu bola vyššie špecifikovaná nehnuteľnosť. Zmluvné strany sa dojednali, že žalobca ako záložný veriteľ môže v rámci výkonu záložného práva postupovať ktorýmkoľvek z nasledovných spôsobov: a/ priamy predaj za minimálnu kúpnu cenu 95.000 EUR, b/ verejná súťaž, c/ dobrovoľná dražba v súlade so zák. č. 527/2002 Z.z..

28. Podľa ust. § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

29. Podľa ust. § 151b ods.1 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

30. Podľa ust. § 151b ods.2 Občianskeho zákonníka, v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

31. Podľa ust. § 151d ods.1 Občianskeho zákonníka, záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, byt a nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec.

32. Podľa ust. § 151e ods.1 Občianskeho zákonníka, na vznik záložného práva sa vyžaduje jeho registrácia v Notárskom centrálnom registri záložných práv (ďalej len "register záložných práv") zriadenom podľa osobitného zákona, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

33. Podľa ust. § 151j ods.1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

34. Podľa ust. § 151 l ods.3 Občianskeho zákonníka, záložný veriteľ má voči záložcovi právo na úhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva.

35. Podľa ust. § 151m ods.10 Občianskeho zákonníka, ak výťažok z predaja zálohu prevyšuje zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je povinný vydať záložcovi bez zbytočného odkladu hodnotu výťažku z predaja, ktorá prevyšuje zabezpečenú pohľadávku po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva.

36. Platnosť zmluvy o záložnom práve súd posudzoval podľa vyššie cit. ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a uzavrel, že zmluva je platná. Táto bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme a obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti. Jej predmetom bolo zabezpečenie všetkých pohľadávok žalobcu vzniknutých zo zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila záväzok splácať úver riadne a včas a dlh nezaplatila ani po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, žalobcovi ako záložnému veriteľovi podľa ust. § 151j ods.1 Občianskeho zákonníka vzniklo oprávnenie začať výkon záložného práva spôsobom určeným v zmluve. V konaní nebolo sporné, že žalobca uskutočnil výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách, ktorá sa v zmysle notárskeho osvedčenia vykonala dňa 4.9.2014.

37. Súd poukazuje na ust. § 53 ods.10 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca postupoval pri uspokojení svojej pohľadávky v rámci výkonu záložného práva v súlade so zákonom, pretože uskutočnil výkon záložného práva zákonom dovoľenou formou - predajom zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách.

38. Nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom zálohu, bola vydražená za sumu 55.550 EUR (výťažok z dražby). Z uvedenej sumy bola v súlade so zákonom uspokojená v prvom rade pohľadávka prednostného veriteľa zo zákonného záložného práva vo výške 1.751,75 EUR a v druhom rade nevyhnutné a účelne vynaložené náklady žalobcu ako záložného veriteľa vo výške 5.561,47 EUR, na ktorých úhradu má voči žalovanej právo podľa ust. § 151 l ods.3 Občianskeho zákonníka (spolu vo výške 7.313,22 EUR). Žalobca predloženými listinnými dokladmi (prihlásenie pohľadávky BYFOS s.r.o. do dražby a faktúra dražobníka) preukázal dôvodnosť a rozsah týchto pohľadávok. Tieto zo strany žalovanej ani neboli spochybňované.

39. Po odrátaní vyššie uvedených pohľadávok teda z výťažku z dražby ostala na uspokojenie pohľadávky žalobcu suma vo výške 48.236,78 EUR (t.j.55.550 EUR mínus 7.313,22 EUR).

40. Aby súd mohol posúdiť, či nárok, uplatnený žalobou, bol uplatnený v správnej výške, musel sa zaoberať výškou dlhu žalovanej ku dňu vykonania dražby a získania výťažku z dražby. Okrem zostatku úverovej istiny a úrokov ku dňu zosplatenia, t.j. 47.147,90 EUR + 1.591,85 EUR, dlh žalovanej ku dňu započítania s výťažkom dražby tvorili aj úroky z omeškania a poplatky.

41. Podľa ustanovenia § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným

spôsobom. Dlužník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

42. Podľa ustanovenia § 369 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve.

43. Súd konštatoval, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré predstavujú zákonom stanovenú, t.j. na dohode zmluvných strán nezávislú sankciu za omeškanie s plnením peňažného dlhu, je dôvodný. V konaní nebolo sporné, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru. Poslednú úhradu pred zosplatením úveru zaplatila dňa 20.4.2013. Žalovaná bola v omeškaní so zaplatením siedmich splátok, splatných v období od 20.4.2013 do 20.10.2013, preto žalobca postupoval v súlade s ust. § 506 Obch.zákonníka, keď ku dňu 14.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. po tom, čo bola žalovaná v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

44. Súd pri výpočte čo sa týka obdobia omeškania postupoval rovnako ako žalobca, avšak s použitím nižšej výšky úrokovej sadzby.

45. Právny základ pre výšku úrokov z omeškania je daný ust. § 369 ods.1 Obchodného zákonníka. V obchodných vzťahoch zákon dáva prednosť dohode zmluvných strán o výške úrokov z omeškania pred tzv.zákonným úrokom. V danom prípade je z obsahu zmluvy o úvere zrejmé, že úroky z omeškania boli dojednané vo výške 13,86 % ročne. Napriek tomu, že v tomto prípade ide o hypotekárny úver, opätovne platí to, čo už súd uviedol vyššie a teda, že na predmetný právny vzťah, ktorého účastníkom bola žalovaná ako spotrebiteľ, sa bez ohľadu na právnu formu zmluvy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Na základe tohto záveru potom platí, že normy obchodného práva sú použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

46. Podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa ust. § 10c Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

48. Podľa ust. § 3 citovaného nariadenia, v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Výšku úrokov z omeškania súd určil podľa ust. § 10c v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., v znení účinnom k 31.1.2013. Záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere vznikol pred 1.2.2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania so splátkou, splatnou dňa 21.4.2013 bola vo výške 0,75 % ročne a po zvýšení o osem perc.bodov jej výška činí 8,75 % ročne. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania so splátkami, splatnými od 21.5.2013 do 21.10.2013 bola vo výške 0,5 % ročne a po zvýšení o osem perc.bodov jej výška činí 8,5 % ročne.

50. Po porovnaní výšky úrokov z omeškania uplatňovaných žalobcom (13,86 %), s výškou tzv.zákonného úroku z omeškania v zmysle Občianskeho zákonníka a predpisov, vydaných na jeho vykonanie (8,75 %, 8,5 %) je zrejmé, že úroky z omeškania, dojednané v zmluve podľa Obchodného zákonníka sú v neprospech žalovanej, teda zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, čo je v rozpore s vyššie citovaným ust. § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 52

ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

51. Zhrnúc vyššie uvedené, kapitalizovaný úrok z omeškania z jednotlivých siedmich omeškaných splátok odo dňa, nasledujúceho po ich splatnosti až do dňa zosplatnenia podľa výpočtu súdu predstavuje sumu 24,29 EUR.

52. Ďalšiu časť dlhu tvoria úroky z omeškania z dlžnej úverovej istiny, ktorá ku dňu zosplatnenia predstavovala 47.147,84 EUR počnúc odo dňa, nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. od 15.11.2013 až do dňa započítania výťažku z dražby, v sume 3.591,30 EUR. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania bola vo výške 0,5 % ročne a po zvýšení o osem perc.bodov jej výška činí 8,5 % ročne.

53. Spolu teda dlh na úrokoch z omeškania ku dňu započítania výťažku z dražby predstavoval 3.615,59 EUR (t.j. 24,29 EUR do zosplatnenia a 3.591,30 EUR od zosplatnenia do započítania s výťažkom).

54. Ďalšiu časť dlhu tvorí poplatok, ktorý žalobca ku dňu započítania výťažku z dražby uplatnil vo výške 1.779,90 EUR titulom poplatku za predčasné splatenie úveru. Súd konštatoval, že jeho nárok je dôvodný. V článku 7 zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala zaplatiť poplatky v rozsahu a vo výške podľa aktuálneho platného sadzovníka poplatkov. Poplatky sú jasne a zrozumiteľne vkomponované priamo v článku 1 zmluvy. Poplatok za predčasné splatenie úveru je dojednaný vo výške 4 % z predčasne splatenej istiny. Predčasne splatnou sa v danej veci stala istina vo výške 47.147,84 EUR. 4 % z tejto sumy predstavujú poplatok vo výške 1.885,91 EUR. Žalobca si uplatnil poplatok v nižšom rozsahu, preto súd výšku dlhu ustálil v súlade s tým, čo uviedol žalobca.

55. Zhrnúc vyššie uvedené, súd uzavrel, že dlh žalovanej pred započítaním výťažku z dražby spolu činil 54.135,18 EUR (t.j. 47.147,84 EUR istina, 1.591,85 EUR úroky do zosplatnenia, 3.615,59 EUR úroky z omeškania od prvého dňa omeškania až do započítania výťažku a 1.779,90 EUR poplatok).

56. Keďže na uspokojenie pohľadávky žalobcu z výťažku z dražby ostala suma vo výške 48.236,78 EUR, nárok žalobcu mohol byť uspokojený nasledovne: poplatok 1.779,90 EUR v celom rozsahu, úroky z omeškania 3.615,59 EUR v celom rozsahu, úroky z úveru 1.591,85 EUR v celom rozsahu a zostatok úverovej istiny v rozsahu 41.249,44 EUR. Z uvedeného je zrejmé, že neuspokojená zostala len časť úverovej istiny vo výške 5.898,40 EUR, na ktorú už výťažok z dražby nepostačoval.

57. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5.898,40 EUR a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

58. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z uvedenej sumy 5.898,40 EUR, s ktorou je žalovaná v omeškaní od započítania výťažku z dražby, t.j. od 25.11.2014 až do zaplatenia. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania bola vo výške 0,05 % ročne a po zvýšení o osem perc.bodov jej výška činí 8,05 % ročne. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

59. Žalobca si uplatnil aj úroky vo výške 5,11 % ročne zo zostatku úverovej istiny od 25.11.2014 až do zaplatenia, s poukazom na zmluvné dojednania strán a práve táto časť nároku žalobcu bola predmetom konania po vrátení veci dovolacím súdom. Súd o tejto časti nároku rozhodol v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu, ktorým je viazaný.

60. V zmysle § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

61. Základnou právnou otázkou v danom prípade bola otázka existencie a doby nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru teda, či v prípade zosplatnenia úveru veriteľom pred dojednanou splatnosťou úveru, v dôsledku porušenia povinnosti dlžníka, veriteľovi vzniká resp. zostáva

zachovaný nárok na úroky z úveru a to popri úrokoch z omeškania a do kedy. Súdna prax na Slovensku bola dlhodobo pri riešení tejto otázky nejednotná.

62. Časť súdov zastávajúca názor, že veriteľ má nárok na úroky z úveru výlučne do splatnosti dlhu a od jeho splatnosti je dlžník povinný platiť iba úroky z omeškania, sa opierała najmä o rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012, ktorý akceptoval názory všeobecných súdov, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, teda, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru.

63. Po prvýkrát k tejto otázke, hoci okrajovo, zaujal stanovisko NS SR v uznesení sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019, keď v závere rozhodnutia upriamil pozornosť odvolacieho súdu na rozsudok Súdneho dvora (piatej komory zo 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17), v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovanie za nesplnenie povinnosti dlžníkom platiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinností a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Následne, priamo túto otázku v dovolacom konaní riešil NS SR vo veci sp. zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.6.2020. V tomto rozhodnutí NS SR skonštatoval, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

64. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

65. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

66. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednanja, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka.

67. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

68. S poukazom na vyššie uvedený výklad (právny názor) súd v predmetnej veci dospel k záveru, že vzhľadom k nespornej skutočnosti, ktorou je vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (25.11.2014) a zmluvne dojednaná doba splatnosti úveru (20.12.2031) žalobcovi ako veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaná ako dlžník zaplatila ako cenu peňazí a teda, žalobca ako veriteľ má nárok na úroky z úveru aj za čas po predčasnom zosplatnení úveru, a to až do (najdlhšie do) zmluvne dojednanej doby splatnosti predmetného úveru, t.j. do 20.12.2031.

69. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky zo zmluvy o úvere č. 700923 zo dňa 14.12.2011 vo výške 5,11 % ročne zo sumy 8.390,66 EUR (zostatok úverovej istiny) od 25.11.2014 až do zaplattenia, najdlhšie do 20.12.2031 a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

70. Podľa ust. § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. O nároku na náhradu trov celého konania (vrátane už právoplatne skončenej časti konania vedeného pod sp.zn. 24 C 82/2015) súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal zaplattenia istiny spolu vo výške 23.671,76 EUR. Súd žalobcovi priznal istinu spolu vo výške 17.831,63 EUR, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje úspech v rozsahu 75 %. Neúspech žalobcu predstavuje zamietnutý nárok, v percentuálnom vyjadrení v rozsahu 25 %. Pomer úspechu a neúspechu predstavuje 50 % v prospech žalobcu. Súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov proti žalovanej v rozsahu 50 %.

73. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku).